

Eigen kinderfonds

Goede doelen voor zieke, achtergestelde, arme of gehandicapte kinderen in binnen- en ontwikkelingsland zijn er inmiddels te over. In de 21e eeuw is het vanzelfsprekend dat bedrijven hun winsten met deze kinderen 'delen'. Maar sommige bedrijven willen meer. Zij richten een eigen kinderfonds op of organiseren hun bedrijf rondom het kind. "Het heeft resultaat en daar word ik persoonlijk gelukkig van."

BAS Geeft! bestaat zeven jaar, de 'moeder' van deze stichting tien. "Het was vanaf het begin de bedoeling 10 procent van de winst aan goede doelen te besteden", zegt Peter Arensman, directeur van BAS Consultancy. "We begonnen destijds op De Ruyterkade in Amsterdam en voor de deur was een tippelzone. Hoe hadden de vrouwen het zover laten komen? Toen hebben we ons meteen voorgenoemen iets te doen en dan het liefst richting preventie. Dan is het dus het beste te beginnen bij kinderen."

Onderwijs was het eerste wat bij Arensman en consorten opkwam, want daarmee ontwerpen kinderen hun toekomst. Maar Nederlandse kinderen krijgen in die zin kansen genoeg, dus de focus ging naar ontwikkelingslanden. "We hebben een succesvol bedrijf", zegt Arensman, "en in Nederland krijg je daarvoor alle mogelijkheden. Dan ga je vanzelf nadenken over mensen die minder bedeeld zijn."

Maar waarom een eigen stichting oprichten en niet aanhaken bij bestaande initiatieven? "Ik geloof heilig in de kracht van de ondernemer. Wie zijn geld zelf verdiend heeft, zal veel meer motivatie hebben om zijn geld goed te besteden. Bij grote, bestaande clubs mis ik over het algemeen die drive: zij besteden geld van anderen. Ik heb eerlijk gezegd meer vertrouwen in ondernemers dan in ngo's." In de eerste jaren van BAS Geeft! profileerde het bedrijf zijn stichting nauwelijks. "Het was iets uit ons hart, niet iets wat we commercieel wilden inzetten. De laatste jaren nemen we het wel mee in onze uitingen. Zeker naar de personeelsmarkt, want we willen geestverwanten binnenhalen." Mededirecteur en bestuurslid van BAS Geeft! is Richard Schrink. "De projecten die wij steunen bergen drie elementen in zich: kind, kansarm en educatie. Ook willen we graag de grootste sponsor zijn, zodat we invloed kunnen uitoefenen. We vragen dan ook regelmatig rapportage over de gang van zaken."

De stichting steunt bij voorkeur langdurig bepaalde projecten. Dat zijn er inmiddels zo'n vijf, waaronder People's Trust Nederland, die zich samen met haar lokale partners inzet voor Indiase en Nepalese kinderen die het slachtoffer dreigen te worden van kindersmokkelaars en pooiers. Een ander voorbeeld is de stichting Backpack for Life, die het opstarten van projecten voor Afrikaanse kinderen steunt, zoals een weeshuis in Nairobi.

De tweehonderd medewerkers van BAS Consultancy zijn niet allemaal betrokken bij hun stichting. "Collega's waarderen het enorm, maar het is moeilijk om ze erbij te betrekken", zegt Schrink. "We zijn een manier aan het zoeken om hun betrokkenheid te vergroten. Het werk binnen de stichting geeft heel veel voldoening, omdat dat je meer kunt doen. Het heeft ook resultaat en daar word ik persoonlijk gelukkig van."

Inleven, meeleven en samenleven

Kinderen je bedrijf binnenhalen is een hele andere manier van ondersteunen en niet elke onderneming is daartoe in staat. De Zonnehoeve in Zeewolde wel. Deze biologische boerderij met een paardenhouderij en een biologische bakkerij vangt sinds 2000 zo'n dertig kinderen op die in het jeugdzorgcircuit terecht zijn gekomen. Zij kunnen niet meer thuis wonen, omdat er iets met hun ouders is, of omdat ze voor hun ouders onhandelbaar zijn geworden. Ze kunnen ook niet in een pleeggezin, maar hebben professionele opvang nodig. Die krijgen ze in de werkkleefgemeenschap van De Zonnehoeve. Op het erf van Zonnehoeve zijn dan ook vaak spelende kinderen te zien. Ze werken zelfs mee op de boerderij, in de bakkerij en in de paardenstal. En ze vinden het vaak fijn om paard te rijden.

"Ik ben zelf opgegroeid op een boerderij", vertelt Piet van IJzendoorn, eigenaar van De Zonnehoeve, "en ik weet hoe prettig dat is. Het was voor mij dan ook een kleine stap om de boerderij open te stellen voor kinderen. In Almere zou een internaat voor deze kinderen gebouwd worden. Ik heb gezegd: wij doen het hier op de boerderij voor hetzelfde budget. In de reguliere jeugdzorg, in internaten, wordt meer gefocust op wat niet goed gaat. Het gewone dagelijkse leven als middel om individueel de positieve kanten van de jongeren te ondersteunen, is daarbij niet mogelijk."

En daarmee legt Van IJzendoorn ook zijn persoonlijke drive bloot: "Dat je weet dat dingen anders kunnen. Er vindt een verschuiving plaats in de opvatting hoe je met mensen omgaat. In de reguliere zorg krijgen deze kinderen te maken met ploegendiensten en veel verloop. Ze moeten binnen regels en structuren functioneren, die niet voor de gehele doelgroep goed is, maar wel voor de organisatie. Wij doen dat anders, kleinschaliger en persoonlijker. Het is beter jongeren te zien als mens en hen de tijd te

gunnen weer vertrouwen te krijgen in volwassenen. Ons pedagogisch concept is 'inleven, meeleven en samenleven'. Dat is voor internaten vaak heel moeilijk."

De jongste op De Zonnehoeve is tien jaar, de oudste 22. Als ze achttien worden, komen ze in een zogenoemd 'tussenhuis' op de boerderij om te leren zelfstandig te wonen. "De oudsten zijn hier al zeven jaar", zegt Van IJzendoorn. "En we zien hoe ze verbeteren, ook aan de hand van de dossiers. Ik sta er soms versteld van: wat zijn ze opgeknapt. Eén meisje kwam op haar tiende binnen met ADHD. Ze was heel druk en had claimend gedrag. Ook had ze een flink dossier in het speciaal onderwijs. Nu volgt ze havo, op een kleine, maar reguliere middelbare school. Dat had niemand verwacht toen ze bij ons binnenliep. Daar doe je het voor. Het is heel leuk dat het dan een succes wordt." En Van IJzendoorn is niet de enige. Nederland telt al bijna duizend zorgboerderijen, hoewel die zich niet allemaal op kinderen richten.

Midden in de samenleving

Een van de beroemdste voorbeelden van een kinderfonds dat gelieerd is aan een bedrijf is het Ronald McDonald Kinderfonds, met inmiddels vijftien huizen voor ouders van zieke kinderen, een eigen clown en twee bijzondere vakantievoorzieningen. Het eerste Ronald McDonald-huis werd in 1985 in Amsterdam in gebruik genomen. Dat was de primeur voor Europa, vertelt communicatiemanager Dolly van den Akker. "In de VS was McDonald's al in 1974 met dit fonds begonnen. Oprichter Ray Kroc

leerde de McDonald's franchisenemers dat je iets terug moet doen voor de omgeving waar je je geld verdient, om zo een maatschappelijk verantwoord ondernemer te zijn. In de jaren tachtig reisde de Nederlandse oncoloog Ton Voute naar de VS en zag zo'n tehuis. Hij deed na terugkeer een beroep op McDonald's Nederland en die pikte dat meteen op."

Het Kinderfonds is inmiddels een zelfstandige stichting met een eigen bestuur. "We zijn wel hoofdsponsor, want we hebben ten slotte de basis gelegd. Maar er zijn ook andere bedrijven die een bijdrage leveren. De franchisenemers dragen jaarlijks 0,05 procent van hun omzet af aan het Ronald McDonald Kinderfonds. Dit is niet verplicht, maar ze doen het wel. En ze hebben allemaal een collectebus bij de kassa staan voor dit goede doel."

McDonald's koos in de jaren zeventig voor de oprichting van het kinderfonds, omdat de fastfoodketen "midden in de samenleving staat", zegt Van den Akker. "We zijn een echt familierestaurant waar veel kinderen komen. Dan is het logisch dat we ook iets voor kinderen doen. Kinderen liggen soms langdurig in een ziekenhuis. Het is dan fijn dat ouders op loopafstand in een huis kunnen logeren." Het kinderfonds bestaat inmiddels 25 jaar. Er hebben in die jaren zo'n vijftigduizend gezinnen in een Ronald McDonald-huis gelogeed.

www.basgeeft.nl
www.zonnehoeve.net
www.kinderfonds.nl